

גליון תתי"ב (שנה י"ז)

פרשת עקב תש"פ

חולה קורונה האם יכול להרהר ברכת המזון בלבו ומה הדין כשהבריאה האם צריך לברך עוד הפעם בפיו?

בפרשת ח' ו' ואכלת ושבעת וברכת.

יש לחקור חולי קורונה שאינו יכול להוציא מפיו ברכת המזון האם יברך בהרהור או דילמא אינו יברך בהרהור דהרהור לא כלום.

ראשית דבר צריך לברך האם אפשר לקיים מצות ברכת המזון בהרהור.

הנה איתא בגמ' ברכות ט"ו ע"מ א' לא יברך אדם ברכת המזון בלבו ואם בירך יצא.

וכתב ברבינו יונה שם ע"מ ח' מדפי הר"ף הא"י דאמרינן בלבו לא במחשבה לבד קאמר דודאי בהרהור לא יצא דהא קימ"ל ברכות כ"ב דהרהור לאו כדבור דמי אלא ר"ל אף על פי שלא השמיע לאזנו כיון שחתך בשפתיו יצא.

וכותב ואומר מורי הרב נר"ו שמי שמתחייב בברכה ואינו יכול לאומרה שאין ידיו נקיות או שעומד במקום שאינו נקי כגון החולה שאין מטתו נקיה ואינו יכול לבטא בשפתים התפלה יש לו להרהר הברכה או התפלה שנתחייב בה, ואף על פי שאינו יוצא ידי חובה אלא באמירה יש לו להרהר בלבו וה' יראה ללבב ויתן לו שכר המחשבה דאמרינן הכי במדרש אמרי האזינה ה' אמר דוד רבש"ע בשעה שאני יכול לדבר אמרי האזינה ובשעה שאיני יכול לדבר בינה הגיגי והגיגי ר"ל המחשבה שאם היה ר"ל דבור אפילו לבשר ודם אין לומר בינה בדבר ששומע אלא מתוך שאינו אלא במחשבה אמר לשון בינה וכן נראה מהפסוק שאומר בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני דמשמע שהדבור דבר אחד והמחשבה דבר אחר.

וכן בש"ע סימן קפ"ה ס"ק ב' **נפסק** שברכת המזון צריך שישמיע לאזניו מה שמוציא בשפתיו, ואם לא השמיע לאזניו יצא, ובלבד שיוציא בשפתיו, ואם לא הוציא כלל לא יצא.

וכתב במגן אברהם שם דאם מחמת חולי או אונס אחר קרא בלבו יצא כמו בעל קרי, עיין במחצית השקל שם, וכן בפרי חדש סימן ס"ב.

וכתב במשנה ברורה סימן קפ"ה דהא"י יצא לא לגמרי קאמר דהא קימ"ל הרהור לאו כדבור דמי אלא ר"ל דעכ"פ בשעה שאינו יכול לברך יהרהר בלבו והקב"ה יקבע לו שכר עבור זה אבל בעצם אינו יוצא.

וכותב חידוש ועל כן כשנסתלק האונס אם עדיין לא נתעכל המזון יברך ברכת המזון.

חולה קורונה שאיבד את טעם האוכל האם אינו חייב לברכת ברכת המזון?

בפרשת ח' ו' ואכלת ושבעת וברכת.

יש לחקור חולה קורונה שאיבד את טעם האוכל האם אינו חייב לברכת ברכת המזון או דילמא כיון שאינו מרגיש טעם אינו חייב לברך ברכת המזון.

הנה בפסקי ריא"ז מסכת ברכות פרק שלושה שאכלו **ומובא להלכה במגן אברהם** אור"ח סימן קצ"ו ס"ק י"ב **כתב** שהאוכל אכילה גסה שאינו צריך לאותה אכילה מוציא אחרים ידי חובתו, והוא שנהנה גרונו באותה אכילה, אבל אם נפשו קצה עליו ואינו נהנה גרונו אינו ראוי לברך על אותה אכילה לא לפניו ולא לאחריה.

וכן במשנה ברורה סימן קצ"ו ס"ק כ"ח פסק מי שהיה שבע קודם שאכל ואכל אכילה גסה שלא היה צריך לאותה אכילה אעפ"כ אם נהנה גרונו מאותה אכילה מברך עליו לפניו ולאחריו ומוציא אחרים, ואם נפשו קצה עליו ואינו נהנה גרונו אינו ראוי לברך לא לפניו ולא לאחריה לפי שזו אינה חשובה אכילה כלל מצות שבתורה.

ובמור וקציעה לרבינו היעב"ץ תמה עליו: וז"ל ולא ידעתי מניין לו דבעינן הנאת הגרון לענין ברכת המזון, היכא רמיזא והיכא כתיבא, אכילה ושביעה כתיבי, ורמז לדבר אף על פי שאין ראייה, יחזקאל ג' ג' בטנך תאכל ומעיך תמלא, ש"מ דאכילה דבטן אכילה היא ומילוי המעים בלבד, ואין דבר האכילה נקרא על שם הנאת הגרון, והיינו טעמא דמטעמת אין צריכה ברכה.

ונפקא מינה: דאפילו תחב לו חברו אוכלין לתוך פיו בעומק הגרון או שבלע מאכלים שלמים בלי טעימת החיך והגרון, דבעי ברוכי כדכתיבנא לעיל, וכך נ"ל ברור כיון דשבע הוא מכל מקום.

ותדע עוד: שהרי אפילו במצה דמצוה, אמרו שיצא אם בלעה שלמה, אף על פי שלא טעם מאומה, ואין לומר דהתם אדרבה גרע משום דמצות לאו ליהנות ניתנו, זה אינו כלום, דודאי המצות שהן בהנאה צריכין להיות כדרך הנאתן, והלא מברכין עליה על אכילת מצה, הרי שקרויה אכילה, ואעפ"כ יצא י"ח אפילו בבליעה, כל שכן באכילה דרשות, עיי"ש מה שהאר"ך.

והגאון רבי אליעזר דוד שפירא שליט"א רב קהילת צאנו בני ברק ומחשובי הפוסקים בבני ברק, וכן הגאון רבי אברהם שרגא שטגליץ שליט"א רב קהילת צאנו ביתר עלית אמרו לי חילוק נפלא שאפילו לשיטת המגן אברהם והמשנה ברורה חולי קורונה מברך: משום שבאוכל אכילה גסה אינו אוכל כדי להיות שבע דהרי הוא כבר שבע, לכן חייב להיות הנאת גרונו, משא"כ חולה קורונה שאוכל משום להיות שבע לא צריך הנאת גרונו.

גליון זה נודב ע"י ידידינו
 הרה"ג ישראל לוק שליט"א בית שמש
 לרגל שמחת אירוסים בתו תחי' במז"ט עב"ג
 הבה"ח יחזקאל רוזמרין נ"ו
 מבחירי ישיבת מאור ישראל בני ברק
 בנו של ידידינו הרה"ג רבי רפאל יצחק רוזמרין שליט"א
 דומ"צ בבית דין של הגאון רבי משה שאול קליין
 וברכת מזל טוב לאביו
 ידידינו הרה"ג רבי משה לייב לוק שליט"א
 מח"ס שמעתא המבוארת
 יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות
 ירווה נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

גליון זה נודב ע"י ידידינו שלוחא דרבנן
 הרה"ג מרדכי יצחק דירנפלד שליט"א
 מנכ"ל מוסדות בעלזא בית שמש
 לרגל שמחת הולדת נכדו בכורו
 בן לחתנו הרה"ג צבי בריעף שליט"א
 בנו של של הרה"ג אהרן בריעף שליט"א ראש כולל בעלזא אשדוד
 וברכת מזל טוב לאביו
 הגה"צ אברהם דירנפלד שליט"א רב קהילת בעלזא בית שמש - ת"א
 ראש ישיבת בעלזא ברכת אהרן - ישיבת בעלזא בית שמש
 ולחמיו הגה"צ דוד זאב רייך שליט"א רב קהילת צאנו צפת
 יהא רעוא שבזכות מעשיו הכבירים
 ירווה נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

האם חולה קורונה מותר לברך ברכת המזון בשכיבה?

איתא בגמ' ברכות ג"א דבשעת ברכת המזון צריך לישב.

וכתבו התוספות ברכות דף ג"א עמוד ב' שם שברכת המזון דאורייתא החמירו בה להיות יושב ומברך שהרי עשרה דברים נאמרו בו מה שאין כן בשאר ברכות, והוא נוטריקון ואכלת ושבעת שם עת וברכת לברכת המזון, מפי רבי משה אלברט.

וכן קי"מ"ל אורח חיים סימן קפ"ג סעיף ט' צריך לישב בשעה שמברך, בין אם היה הולך בביתו כשאכל, או עומד או מיסב, כשמגיע לברך צריך לישב, כדי שיוכל לכוין יותר, וגם לא יהא מיסב, שהוא דרך גאווה, אלא ישב באימה.

יש לחקור חולה קורונה שקשה לו לברך בישיבה האם מותר לברך ברכת המזון בשכיבה או דילמא אסור.

מעדני אשר: נראה להעיר, כיון דכל הסיבה שאסור לעשות כן זה משום שהיה דרך גאווה, משא"כ כשהוא מיסב או שוכב זה מוכח שהוא משום שקשה לו.

ובעצם הלכה שפסק בש"ע שאסור לברך בהסיבה נתקשו בזה האחרונים: דהרי בחיברו בית יוסף הלכות ברכת המזון הביא בשם ארחות חיים הלכות ברכת המזון אות מ"ה אכל יושב ומברך, אכל מסב ומתעטף ומברך, נראה מכאן שיוכל לברך כשהוא מסב, ע"כ, וקשה מדוע לא הביא האי דבר להלכה דאם אכל בהסיבה יכול לברך ברכת המזון בהסיבה, כך מקשה באליה רבה סימן קפ"ג ס"ק ט"ז.

ומתריך: דלכן לא פסקו בש"ע משום שהוא נגד הגמ' שלנו ברכות ג"א ע"מ ב' דאיתא התם היילכתא בכולהו יושב ומברך, כך תירץ באליה רבה סימן קפ"ג ס"ק ט"ז.

ובדרישה אורח חיים סימן קפ"ג תמה על הארחות חיים דאיך פסק נגד תלמוד ערוך בסוף פרק שלשה שאכלו ג"א ב' וז"ל במתניתא תנא האוכל ומהלך מברך מעומד, וכשהוא אוכל מעומד מברך מיושב, וכשהוא מיסב ואוכל יושב ומברך, והלכתא בכולהו יושב ומברך ע"כ, הרי להדיא דכשהוא מיסב ואוכל יושב.

ומתריך: דאפשר לומר דסבירא ליה לארחות חיים דכיון דאינו אסור לברך בהסיבה אלא משום גאווה משום הכי כשמעטף יכול לברך בהסיבה דכיון שהוא מתעטף הוא מיסב בהכנעה ובכובד ראש.

ובברכי יוסף סימן קפ"ג כתב שגם באבודרהם עמוד שכ"ח ראיתי שכתב כארחות חיים, וכתב שהוא ירושלמי פ"ז ה"ה משום שמתעטף ראשי להסב. מיהו מצאתי בסמ"ג עשין כ"ז דף ק"י ע"ב שהביא לירושלמי וכתב עלה בש"ס שלנו פוסק בכולן יושב ומברך, אלמא דאין חילוק בין מתעטף, ואין הלכה כירושלמי זה וצ"ע.

מדוע בחצירות האדמורי"ם אברכים ובחורים מברכים ברכת המזון בעמידה

הרי נפסק שצריך לשבת?

יש להקשות: מדוע בחצירות האדמורי"ם אברכים ובחורים מברכים ברכת המזון בעמידה הרי נפסק שצריך לשבת בשעת ברכת המזון, כך מקשה בספר אוצר תשובות סימן קל"ד מאת ידידנו הגאון שלמה דוד קליין שליט"א דומ"צ מחזיקי הדת לונדון בשם ידידנו הגאון רבי מרדכי דוד וועטענשטיין שליט"א רב קהילת מחזיקי הדת צעירים בית שמש.

איכא כמה תרוצים:

א. ע"פ מה דנפסק בש"ע סימן קפ"ג ס"ק י"א שהמהלך בדרך ואוכל אין צריך לישב ולברך לפי שאין דעתו מיושב עליו, וביאר במשנה ברורה שם ס"ק ל"ו מפני שיקשה בעיניו איחור דרכו ולא יוכל לכוין יפה אלא מהלך ומברך, מבואר דכיון דהטעם שצריכים לישב בישיבה הוא מפני שצריך לכוין יותר, א"כ אם נמצא במצב שהישיבה יפריע לו מלכוין ואדרבה ע"י עמידתו יוכל לכוין יותר, מותר לו לברך בעמידה, ולפי זה אפשר להיות גם בנידון דידן שאם ע"י שישאר לעמוד על מקומו יוכל לברך יותר בכונה אולי גם כן מותר, כך מתריך בספר אוצר תשובות סימן קל"ד מאת הגאון שלמה דוד קליין שליט"א דומ"צ מחזיקי הדת לונדון בשם ידידנו הגאון רבי מרדכי דוד וועטענשטיין שליט"א רב קהילת מחזיקי הדת צעירים בית שמש.

ב. הא דמבואר דברכת המזון בעמידה מפריע לכוונה, הוא משום שהוא דרך עראי, אבל כאן דכיון שקבוע לעמוד שם אולי אינו מפריע מלכוין, כך מתריך בספר אוצר תשובות סימן קל"ד מאת הגאון שלמה דוד קליין שליט"א דומ"צ מחזיקי הדת לונדון בשם ידידנו הגאון רבי מרדכי דוד וועטענשטיין שליט"א רב קהילת מחזיקי הדת צעירים בית שמש.

מדוע תיקנו יהודות על הרוגי ביתר שלא הסריחו וניתנו לקבורה בברכת המזון

מה הקשר?

הנה בבעל הטורים בפרשת ח' כתב "ואכלת ושבעת" וסמך ליה "פן תשכח" שצריך להזכיר יום המיתה בברכת המזון ולכך תקנו הטוב והמטיב על הרוגי ביתר שנתנו לקבורה.

ומקורו בגמ' ברכות מ"ח עמוד ב' הטוב והמטיב ביבנה תקנוה כנגד הרוגי ביתר, דאמר רב מתנא אותו היום שניתנו הרוגי ביתר לקבורה תקנו ביבנה הטוב והמטיב, הטוב שלא הסריחו, והמטיב שניתנו לקבורה.

יש להקשות: מה הקשר יהודות על הרוגי ביתר דווקא בברכת המזון, כך מקשה הרא"ש ברכות פרק ז' סימן כ"ב, וכן האבודרהם הלכות ברכות דף שס"ז.

איכא כמה תרוצים:

א. הטוב והמטיב ביבנה תקנוה כנגד הרוגי ביתר. וקבעוה בברכת המזון שכולה הוודאה, כך כתב הרא"ש ברכות פרק ז' סימן כ"ב.

ב. ע"פ מה דאמרינן בירושלמי כשנחרבה ביתר נגדעה קרן ישראל ואין עתידה לחזור עד שיבא בן דוד, ולכך סמכוה אצל בונה ירושלים, כך כתב הרא"ש שם ועיין במעדני יום טוב ס"ק צ' שזה טעם נוסף מדוע תקנו הטוב והמטיב בברכת המזון.

ג. רבן גמליאל תיקן ברכת הטוב והמטיב על רוב הטובה הזאת, ותקנוה את ברכת הטוב והמטיב בסעודה לפי שהוא מקום השמחה, ואכן תקנוה ג"כ על שינוי היין, ועל שמועות טובות, ועל הגשמים. ובירושלמי נתן טעם אחר לשינוי היין לפי שזבלו האויבים שדותיהם וכרמיהם בדמי ההרוגים, וגדרו בהם כרמיהם לפיכך תקנוה על שנוי היין, ועל כוס של ברכת המזון, דכשינוי יין דמי, כך תירץ האבודרהם הלכות ברכות דף שס"ז.

ד. אסמכוהו לברכת המזון שהחי יתן אל לבו כי סופו להסריח, שהרי באלו

חשבינן לנס שלא הסריחו, ולכן לא ימלא בטנו כבטן רשעים כי ע"י זה מתרבה הבשר, ועיקר הסרחון הוא מהבשר, וצדיק אוכל לשובע נפשו לקיום הנפש ההכרחי ומסתפק במועט. ותיקנוה סמוך לבונה ירושלים, להחזיק אותנו בגלות שלא נחשוב ח"ו שכיין שאנחנו חוץ לארץ הקדושה ואין לנו משכן ושכינה בתוכנו אי אפשר לנו להתגבר על יצרנו הרע שמחטיא אותנו, ואיך נוכל לעמוד

נגדו שהוא מלאך ואנחנו בשר, ונחשוב שעל כרחנו יחטיא אותנו ונסריח בסרחון העונות שאין סרחון יותר מזה, לכן הראה אותנו הקדוש ברוך הוא מופת זה בהרוגי ביתר, כי האדם בחייו הנפש אשר בקרבו משמרו שלא יסריח

הבשר, והרי בהרוגים הללו אף שנסתלקה הנפש מן הגוף אעפ"כ היתה חופפת מבחוץ להחזיק הבלא דגרמי הנשאר אחר המיתה ולהשפיע בהבל הזה שיגן על הגוף שלא יסריח, כן אנחנו אף שאנחנו חוץ למשכן שכינה והשכינה לא זזה מכותל מערבי, משם משפעת עלינו לסייע להבא להטהר שיוכל לשמור עצמו

מסרחון העבירות ולהתקדש בקדושת התורה, כך כתב הצ"ח מסכת ברכות דף מ"ח עמוד ב.

ה. מפני דלאחר אכילה עלול האדם להלכד ברשת היצה"ר וכמ"ש רז"ל מלא כריסא מלא זייני, והרפואה להיצה"ר הוא להזכירו יום המיתה לכן תקנו בברכת המזון ברכה על הרוגי ביתר כדי שעיי"כ יהיה נזכר על יום המיתה ויהיה בכחו לעמוד נגד היצה"ר ולילך בדרך החיים, כך כתב בספר תפארת הגר"י יאדלר.

ו. הטעם הוא מפני שאמרו המקובלים דמי שאינו מברך במקומו שאכל, שעונשו הוא שאינו בא לקבורת ישראל שעל כן התלמיד שעשה כבית הלל במזיד דלא חזר למקומו לברך אכלו אריא כמבואר בגמ' ברכות דף ג"ג ע"ב ולכן תקנו בברכת המזון הברכה על הרוגי ביתר שנתנו לקבורה מפני דממה שנתנו לקבורה זהו לעד שהיו נזהרין בברכת המזון לברך במקומם לכן זכו ליתן על ידם שבה לה' בברכת המזון, כך כתב בספר תפארת הגר"י יאדלר בשם בנו בן ציון.

ישמח לב מבקשי ה'

הופיע

הספר הנפלא

גם אני אודך

חידושים על הגליון

מעדני אשר

מאות הערות נפלאות

על הנכתב

בגליון מעדני אשר

מאת הגאון

רבי גמליאל הכהן

רבינוביץ שליט"א

מח"ס שו"ת גם אני אודך

ופרסם יוסף על המועדים

מערכת

"קול המעדנים"

ניתן לשמוע שיעורי המעדני אשר בהלכה ואגדה שנאמרו בקהלות הקודש בארץ ובחול

במספר 079-5702714

וכן קול הלשון ישיר 073-2951280

אפשר לשמוע שיחה בתלמוד תורה בעלזא בירושלים למאות ילדים בסיים בגודל מעלת לימוד התורה

בפרשתן יא י"ה וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטטופות בין עניכם ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך.

כתבו בספרים הקדושים, דלכן נסמכה מצות ולמדתם את בניכם למצות תפילין, ללמדנו כמו שמצות תפילין מבואר בגמ' שבת י"א דאסור להסיח דעת מזה, ה"ה מצות לימוד התורה לבנים וחינוכם, אסור להסיח דעת מזה.

מענדי אשר: נראה לומר, ע"פ מה דאיתא בגמ' תענית ז' עמוד ב' למה נמשלה התורה ליין חלב ודבש, מה שלשה משקין הללו אין נפסלין אלא בהיסח הדעת, אף דברי תורה, אין משתכחין אלא בהיסח הדעת, וברש"י שאם לא ישמרם יפה יהו נשפכין או נופל לתוכן דבר מאוס, ונפסלים מלשות בדבר קל, אותו דבר תורה אם אינו מחזירם תמיד.

וכן איתא בגמ' עירובין ס"ה ע"א אמר אביי אי אמרה לי אם קריב כותחא לא תנאי, אמר רבא אי קרצת כינה לא תנאי, חזינן מדברי הגמ' דבר חידוש ופלא, דאמוראים היעדו על עצמם דבשביל היסח הדעת הכי קטן מפסידים את כל תורתם.

וכן איתא בגמ' מנחות דף צ"ט עמוד ב' שאל בן דמה בן אחותו של ר' ישמעאל את ר' ישמעאל כגון אני שלמדתי כל התורה כולה, מהו ללמוד חכמת יונית, קרא עליו המקרא הזה, לא ימוש ספר התורה הזה מפ"ך והגית בו יומם ולילה, צא ובדוק שעה שאינה לא מן היום ולא מן הלילה ולמוד בה חכמת יונית.

וכן כתב במשנה ברורה סימן קנ"ה ס"ק ד' דעיקר מצות ת"ת אין לה שיעור, וחיובה הוא כל היום כל זמן שיש לו פנאי וכדכתיב לא ימוש ספר התורה הזה מפ"ך וגו' וכשיש לו פנאי והוא מבטל מלמוד תורה מרצונו הוא קרוב למה שאחז"ל סנהדרין צ"ט על הפסוק כי דבר ה' בזה זה שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק.

ומביא המשנה ברורה דבר נורא: מה דאיתא בגמ' ירושלמי סוף פ"ט דברכות ר' חלקיה בשם ר' סימון העושה תורתו עתים ר"ל שאינו לומד אלא בעתות מיוחדות אף שיש לו פנאי ללמוד יותר הרי זה מפר ברית ויליף זה מן הכתוב עת לעשות לה' הפרו תורתך.

לכן עכשיו שיש מקומות שיוצאים לתקופת בין הזמנים צריכים לדעת, כמה שהיסח הדעת הכי קטן בתורה יכול להזיק ולהשפיע על כל התורה שלמדנו והשקענו עד עכשיו, לכן החכם עינו בראשו.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן

משיב כהלכה שינון ודיעת ההלכה - הלכות שבת

כל השאלות הם משו"ע ומשנה ברורה

- א] חידה. מה השייכות בין הבגדים שלבשו במדבר למלאכי השרת?
- ב] חידה. באיזה מצוה בפרשה נחשב לו כאילו קיים כל התורה כולה.
- ג] חידה. מדוע אחר ברכת המזון מבקשים בקשות, (הרחמן וכו').
- ד] חידה. מי הוא שחוזר על רצה אף בסעודה שלישית.
- ה] חידה. איזה אמן יש צד שחייב מן התורה, והאם יהיה נ"מ לדינא מכח זה.
- ו] חידה. המקיים מצוה בלא כוונה איזה מצות עשה ביטל (שיך להפרשה).

דיעת הלכות שבת

ז] שאלה - חימום מרק-חידוד. על השיש במטבח של הגב' גרין מונח סיר ובו מרק ירוק מבושל כל צורכו, חום המרק כ - 40 מעלות (פחות מיד סולדת) הגב' גרין רוצה לשים את סיר המרק על סיר אחר שעומד על הפלטה החשמלית (בהנחה שאין בעיה של חזרה) או על סיר רותח שעומד על השיש, אשר יביא במהירות את סיר המרק לחום של יד סולדת בו (45 מעלות). מצב דומה קרה בביתה של הגב' באום. לגב' גרין מותר להניח את סיר המרק על הסיר הרותח ולגב' באום אסור, מדוע? (השאלה לפי שיטת הרמ"א).

ח] שאלה - חימום מרק, חידוד. בביתם של הגב' ויידר ושל הגב' גורן עמד על השיש סיר שחום המרק בו הוא 65 מעלות (יותר מיד סולדת). א. הגברות הנכבדות רוצות להניח את סיר המרק על סיר שעומד על פלטה השבת כדי שחום המרק יעלה לחום של כ- 80 מעלות. ב. השאלה לשיטת המחבר. לגב' ויידר מותר לעשות זאת ולגב' גורן אסור, מדוע? (אותו המרק בשני הסירים והוא חומם בצורה דומה ובהיתר גמור).

ט] שאלה - הכנת תמצית תה. בני משפ' דויטש אוהבים לשתות תה מחליטת צמחים. ביום שישי בישלה הגב' דויטש תערובת של עלי תה. את התמצית שנוצרה היא סיננה במסננת, כך שהתמצית היתה צלולה ובמסננת נשארו העלים שהיו מבושלים כל צורכם. בשבת בצהרים נגמרה תמצית התה, הגב' דויטש לקחה את המסננת אשר בתוכה היו עלי התה, שהתייבשו בינתיים, שמה אותה מעל כלי ריק ושפכה על עלי התה, מים רותחים מהמיחם החשמלי (כלי ראשון), כך שהמים עברו דרך עלי התה ודרך המסננת לכלי הריק ונוצרה תמצית תה חדשה. האם מותר לגב' דויטש לעשות זאת?

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה יידבקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. יש עדיפות לשלוח התשובות מוקלד במייל כי כך זה ייכנס בעזרה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ה אלול

תגובות אפשר לשלוח

עד יום ב' בערב

להרב אשר אנשיל שוורץ שליט"א רח' תכלת מרדכי 4/15 רמת בית שמש

לבירורים בכל ענייני המערכת, בטל: 053-3166560

מייל: m0533166560@gmail.com

פקס: 077-4448278

